कर्तव्य *u.* **कर्तव्य** faciendus.
कर्तव्यता *f.* das Gethanwerdenmüssen, die Notwendigkeit.
कर्तृक (—०) = **कर्तर्** Agens.
कर्तृता *f.*, **°त्व** *n. Abstr. zu* **कर्तर्**.
कर्तृभूत Agens seiend (*g.*).
कर्तृरूप als Thäter auftretend (*ph.*).
कर्तोस् (*Gen. Inf.*) zu thun.
1. **कर्त्तर्** *m.* Vernichter.
2. **कर्त्तर्** *m.* Spinner.
कर्त्र *n.* Zaubermittel, Zauber.
कर्त्वे zu thun, auszuführen.
कर्दम *m.* Schlamm, Schmutz; *auch Adj.* schlammig.
कर्पट *n.* Lappen.
कर्पण Lanze.
कर्पर *m.* Schale.
कर्पूर *m. n.* Kampfer.
कर्पूरकेलि *m. N. eines Flamingos.*
कर्पूरतिलक *m. N. eines Elefanten.*
कर्पूरपट *m. Mannsname.*
कर्पूरमञ्जरी *f. Frauenname; N. eines Flamingos; T. eines Schauspiels.*
कर्पूरविलास *m. Mannsname.*
कर्बु bunt, gefleckt.
कर्बुर *dass.; f.* **आ** Art Blutegel.
कर्मक (—०) = **कर्मन्**.
कर्मकर्तर् *m.* Objekt-Subjekt (*g.*).
कर्मकृत् werkthätig; *m.* Arbeiter. **°कृत्य** *n.* Werkthätigkeit.
कर्मज aus Werken hervorgehend.
कर्मजन्यता *f.* das Hervorgehen aus Werken.
कर्मठ fähig, geeignet zu, fleifsig in (—०).
कर्मण्य gewandt, geschickt, fleifsig.
कर्मता *f.*, **°त्व** *n. Abstr. zu* **कर्मन्**.
कर्मधारय *m.* eine Art Compositum (*g.*).
कर्मन् *n.* Handlung, That, Geschäft, Werk, Opfer; nächstes Objekt (*g*); Schicksal (*ph.*).
कर्मनामन् *n.* Benennung nach der Thätigkeit.
कर्मप्रवचनीय *m. Bez. gewisser Praepositionen und Adverbien* (*g.*).
कर्मविधि *m.* Regel für die Handlungen.
कर्मसिद्धि *f.* das Gelingen eines Werkes.
कर्मार *m.* Werkmeister, Schmied.
कर्मिन् handelnd, thätig.
कर्मेन्द्रिय *n.* Organ für (sinnliche) Handlungen (*ph.*).
कर्वट *n.* Flecken, Marktplatz.
कर्वर *n.* That, Werk.
कर्श्, **कृशति** abmagern. *Caus.* **कर्शयति** mager halten, quälen; *p.p.* **कर्शित**. *Oft verw. mit* 1. **कर्ष्**.
कर्शन mager machend, quälend (—०).
1. **कर्ष्**, **कर्षति** (**°ते**) ziehen, zerren, schleppen, an sich ziehen, spannen (*Bogen*), bewältigen, plagen. *Caus.* **कर्षयति** ziehen, zerren, peinigen. **अनु** hinter sich herziehen, aus dem Vorangehenden verstehen, ergänzen. **अप** abziehen, wegnehmen, entfernen. *p.p.* **अपकृष्ट** *s. bes.* **आ** heranziehen, an sich ziehen, anlocken; ziehen (*Schwert*), spannen (*Bogen*); abnehmen, entreifsen. **व्या** an sich ziehen. **उद्** herausziehen, nach oben bringen; *p.p.* **उत्कृष्ट** *s. bes.* **नि** niederziehen; *p.p.* **निकृष्ट** *s. bes.* — **संनि** *s.* **°कृष्ट**. **प्र** fortziehen, vorstrecken; *p.p.* **प्रकृष्ट** *s. bes.* **विप्र** wegführen; *p.p.* **विप्रकृष्ट** *s. bes.* **संप्र** mit sich fortziehen, entraffen. **वि** auseinanderziehen, spannen (*Bogen*), aufwühlen (*Schaum*). *p.p.* **विकृष्ट** *s. bes.*
2. **कर्ष्**, **कृषति**, **°ते** pflügen, beackern.
कर्ष *m.* das Ziehen, Pflügen; ein best. Gewicht.
कर्षक (—०) zerrend, peinigend; pflügend, bebauend; *m.* der Ackerbauer.
कर्षण (—०) = *vor.*; *n.* das Herbeiziehen, Zerren, Zausen; das Pflügen, der Landbau.
कर्षिन् ziehend, pflügend; *m.* Landmann.
कर्षू *f.* Furche, Grube.
कर्हि wann? *Mit* **स्विद्** *oder* **चिद्** irgendwann; **न कर्हि चिद्** niemals.
कल्, **कलयति** (**°ते**) treiben; halten, tragen; thun, machen; gewahren, annehmen,